



Edebiyat Defteri

SUAT ASLAN (DERD-İ EDEBİ -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
16 Mart 2025 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

HAYAT KARMAŞASI

HAYAT KARMAŞASI

İmge on dokuz yaşındaydı.O güne kadar hayatı çizgisel bir hareketti ve ilerliyordu.Onun için hayat kitapları, arkadaşları ve kendisiydi.Daha sonra hayat anlamsızlaşmaya başladı.Sanki çizgisel olan zaman dairesel olmuştu.Her gün aynıydı.Her gün bir diğerinin aynı,kendi etrafında dönüyordu dünya gibi.

İnsanlardan uzaklaşıp bir köşede, küçük bir inde, kapalı bir kutuda yaşamak istiyordu sadece kitapları ile birlikte.Çünkü insanlardan bıkmıştı.İnsanların her bir bakışı, her bir sözü bir ip olmuş üçgen şeklindeki darağacına asılmış İmge'nin boğazını sıkıyordu sanki.O uzaklaştıkça hepsi üstüne geliyordu.İmge bütün bunları anlamak istemiyor,bütün de İmge'yi anlamak istemiyordu.Artık İmge bundan kurtulmalıydı.Çünkü etrafındaki o dengesiz insanlara inat; daha ılımlı,daha esnek ve sevecen bir yaşam sürmeliydi.İmge ne üçgen şeklindeki darağacında bir ipe asılmayı ne de karanlık ve ıssız bir odada yalnız yaşamayı hak ediyordu.

Bunu hak eden,yani kendilerini hayatın çarkı olarak gören, dümdüz bir çizgide yürüdüğünü sanan oysa hayatın zikzaklı yolları üzerinde boy veren,başladıkları yöne hep hareket eden insanlar hak ediyordu...

Değil mi?

SUAT ASLAN
22.05.2010

BİR BAŞLIKSIZ YAZIM

BİR BAŞLIKSIZ YAZIM

Sen gittin gideli bırakmadım kalemi elimden neler yaşadık ve yaşamadık,bir bir sayfa sayfa döktüm cümlelere,dökerken artık bir cümleperest olup çıktım.Artık hayalimde bile yazar oldum.Her günki duygularım biraz daha acı,ızdırap yüklü oluyordu.Hükmedemiyordum duygularıma,yaşadıklarımı hiçbir şey hafifletemiyordu.Aklım bir yerde noktalanıp kalıyordu.Bitmemiş cümlelerin,yargıların sonu gibi...

Bitenin ne olduğu bilinmediği gibi giden de meçhul,sayfalar dolusu başıboş cümle ile doluydu.

Gökten ilk pamuklar yağmaya başladı bu gün,ilk defa inandım artık ağaran saçlarımı göğün o berrak maviliğinin kışkandığını,zaten tabiat;bende ne varsa aynısını yansıtıyordu.Gözyaşımı görüp sel oluyor,titreten bedenimde deprem,ruhumla ölüp diriliyor.

Bu alın yazım hep böyle tahtsız,bahtsız ve taçsız sürüp gidecek mi?Nereye? Fizana mı?

Duygularım yine yazım gibi afillanmaya başladı.Kilite vurulan duygularımıza bir ad bir başlık konmayacak mıydı?Yeryüzünün suçlusu duygum mu?Ne zaman kar yağmayı bırakacak saçlarımdan,nasıl denecek gözümdeki taşkın sel?

Kar hala gökten yağıyor ama bambaşka,sanki deli dolu gözyaşımınla birlikte iniyor,fırtına kopararak saf gönüllerde.Nice analar ıslanacak,belki de sakat,birimiz ürün verecek geriye benden arta kalan,mesela;hiçbir adı olan bir meyveyi tadacaksınız içinize sinecek bu emsali duygu ve böylece yeşereceksiniz yaşama hiçbir şeyin farkında olmadan.

Sonra benliğinizde bir ben oluşacak,sonra adı olmayan bir yazınız olacak benim gibi zaten hayat bir döngü içereisinde oluşmaz mı?Ya determinizm bunu yüzyılınızdan önceden yüzyılınıza bunu taşıyor.Evet.Bugün bende zuhur bulan yarın nedensiz sizde yeşerecektir.Daha giden iken boyun eğeceksiniz yazınıza.

Her yazın bir bitimi ve her bitimin bir yazı vardır.

Geçmişe bakmadan,geleceğe sağlam adımlarla yürüyemeyiz.Tıpkı yazım gibi. Yazım,yazın ve yaşam sorunsalı elimizde.Bir yerlere gidiyor ama ne halde,nasıl ve nereye gittiği bilinmiyor.Sadece irdeleniyor,dilden dile farklı boyutlara getirilerek yol alıyor. Kimse elini taşın altına sokup bir çözüm aramıyor veya arayıp da tam bulacak derken bambaşka hayale girip gerçeği hayale teslim ediyor.Burada yine yollarımız ayrılıyor.Bu sefer de hayal ve gerçek tartışması başlayacak.

Gerçek daima hayale,düşü galebedir.Hayal gerçeği doğuramaz ama gerçek hayali yoğurur ve bir şekilde gebe kalıp doğurur.Doğrularımız gerçek olmasa da gerçeklerimiz doğrularımızdır.

Yanlışlarımız olmasa doğru ve gerçeklerden bahsetmek yanlış olur.Herşey zıddıyla varlığa kavuşur.Kadın-erkek,iyi-kötü,siyah-beyaz,oğlan-kız,kız oğlan-kız...Ne kadar çeşitlendirebilirseniz çeşitlendirin;sonuçta hepsi bir cinayetler dizini,katil yine her zamanki gibi bahçıvan... Yazın yeni bir raya girdi;umarım hiçbir yere,çarpıp kazaya sebep olmaz.

Biz insanlar kazalarla yaşamaktayız ve bir sonraki kazaya kadar kendimizi avutuyoruz.Namazı kılmaz,orucu tutmaz,nasıl olsa kaza ederim deriz.Oysa bilmeyiz sonucu ne kaza ama ne kaza...

Amacımız anlaşılmasın bir yazın kılmak değildi size.Size anlaşılır olanın anlaşılmasın içinde anlaşılabilirliğini göstermektir.Bu bizim hatalarımız,dogrularımız ve yazımız, şimdi adı başlıksız yazım konan yazımıza bir ad verelim...

SUAT ASLAN
28/12/2010

SON DAKIKA